

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník X.
Jún
2007

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 6

Detské zrkadlo pre veriacich

Vo februári tohto roka uviedla Česká televízia jedno z pokračovaní relácie Tykadlo. Je to diskusná relácia, kde sa deti stretnú s niekým z dospelých a hovoria o svete tak, ako ho vidia ony. V tejto časti sa stretli s kňazom. Pre české silno ateizované prostredie to nie je každodenné stretnutie. Sedelo tam si dvadsať detí, z ktorých sa jedna hlásila k tomu, že je veriaca a chodí do kostola. Niektorí poznali kostol zo zádušných omší za príbuzných, iní vôbec nie. Keď prišla otázka na to, či im niečo hovorí slovo Desatoro, vymenovali tri veci – nepokradneš, neublížiš, nezosmilniš (ktoré nevedeli vysvetliť). Deti sa rozhovorili pri otázke, či sú

veriaci ľudia lepší ako neveriaci. Odpoveď znela, že nie! Uviedli k tomu dva dôvody. Prvý bol, že náboženstvá vychovávajú teroristov. Druhý, že pri veriacich ľuďoch sa boja, že v rozhovore bude za každým piatym slovom: „Boh

povedal...“ – čo by som nazval strachom zo slovného teroru.

Či naozaj náboženstvo vychováva teroristov, to je ťažká otázka. Všetci zaznamenávame správy, že to tak niekedy je. Či sa jedná o sekty, ktoré dokážu pozabíjať ľudí i seba, či o terorizmus tohto času, pri ktorom sa takmer vždy spomenie náboženskej zázemie, z ktorého prípadný iniciátor násilia vyšiel. Nakoľko je to však náš spôsob informovania a nakoľko je to pravda, to sa dá len ťažko preskúmať. Veľké náboženstvá sa bránia tomu, aby boli sektou – teda s jedným „neomylným“ a všetko riadiacim vodcom, so zameraním proti „nepriateľskému svetu“, neprijímajúci kritiku, otvorenosť a zdravý úsudok... Vždy to považovali za niečo škodlivé a proti samotnej viere. Dôležité je tiež to, že ak dnes niekto z teroristov hovorí, že koná v mene svojho náboženstva a že z neho vychádza, zväčša ide o ľudí, ktorí svojmu náboženstvu nerozumejú a ani ho nepoznajú – tak je to v prípade islamu ako aj kresťanstva. Ale i tak je dôležité povedať, že viera (nech je akákoľvek, hoci aj v neobmedzenú moc peňazí), je potenciálom a motiváciou k veľkým veciam a hrdinským výkonom – tak dob-

rým, ako aj zlým. Ide o to, kam sa tento potenciál nasmeruje.

Druhá vec je teror slovný. To je vec, ktorá sa nás môže ľahšie zmocniť. Nejednen novinár a nejednen vedec sa sťažujú, že s cirkevnými predstaviteľmi sa veľmi ťažko rozpráva, pretože majú svoju odpoveď a nie sú otvorení na spoločné hľadanie. A na podobné veci sa sťažuje nejednen bežný človek obklopený náboženským prostredím. Že to tak nemá byť, to asi vieme všetci.

Naozaj sa nedá rozseknúť, kto je z ľudí lepší – veriaci či neveriaci, vyznávač jedného či druhého náboženstva. Deliaci čiara medzi ľuďmi nejde podľa vyznaní. Je v nás. Neraz sa môžeme stretnúť s tým, že človek, ktorý nie je veriaci (alebo sa tak sám nazýva), dokáže mať väčšiu silu k zodpovedným postojom. A neraz veriaci človek, keď urobí niečo dobré, nečerpá inšpiráciu a motív z viery. Viac ide o to, ako vieme byť zodpovední voči ľuďom okolo nás. Viac ide o hĺbku hľadania zmysluplného života. O zmysel pre hľadanie dobrých riešení. O snahu neblížiť, aj keď nemôžeme pomôcť.

V dejinách Rímskej ríše bol cisár menom Julián Apostata. Bol vychovaný ako kresťan, ale odpa-

dol od viery (odtiaľ priezvisko Apostata). Po svojom odpade sa snažil dostať do zákonov, aby ľudia boli k sebe dobrí, aby si pomáhali, vytvorili charitu pre chudobných... Mal to od kresťanov a priznával, že v tomto prevyšujú ostatných občanov. Bol presvedčený, že keď naučí občanov tomuto, porazí kresťanov. Od tých čias uplynulo veľa času. Charita ale aj postoje solidarity sa dostali čiastočne aj do civilného života a zmýšľania mnohých ľudí. A je to dobre. Nechceme robiť preteky, kto je lepší a kto viac robí pre ľudí. Len si chceme pripomenúť, že viera má byť uzdravujúca. A že zdravá viera sa prejavuje aj skutočnou a praktickou – nie len slovami deklarovanou – láskou. Chcem si pripomenúť, že sme aj hriešni ľudia, ale nemali by sme stratiť túžbu po skutočnej ľudskosti.

Zavíšim to „detskými slovami“ kňaza, ktorý sa celý čas rozprávania detí v Českej televízii usmieval, sem-tam niečo povedal a pôsobil dojmom vyrovnaného a príjemného človeka. Povedal deťom, že vždy cítil, že poslanie každého človeka je byť dobrý. A že viera, to je ako zamilovanie. Ak si zamilovaný, nemusíš byť lepší, ale lepšie sa ti žije. Najväčší titul tejto zeme bol a je: Dobrý človek.

Peter Cibira

Deti sú prameňom lásky

Už dvadsať rokov sa aktívne venujem výchove detí. Od jasiel, v ktorých som začínala v sedemnástich rokoch pracovať, až po dospelé deti. Každé obdobie má svoje ťarchy i svoje radosti. Ťarchy skúšajú naše sily, výdrž, odvahu... a najviac schopnosť milovať napriek všetkému. Videla som v nemocnici umierať deti, ktoré boli ešte včera celkom zdravé. Pociťovala som, akú silu žiť a byť milované môžu mať a majú aj telesne či mentálne choré deti. Pozorovala som prejavy detí, rozmýšľala nad príčinami problémov.

Viem, že ťažkosti a problémy neobídu ani tie najlepšie deti a najlepšie rodiny. Je však rozdiel, či tie problémy a ťažkosti vyskytnú z úmyselnej zloby jednotlivcov, či skupín, alebo náhodou ako nešťastie. Spôsobené neskúsenosťou, túžbou niečo si dokazovať, či z nerozumenia. Asi by sme mali robiť rozdiel v posudzovaní udalostí, ktoré sa stanú našim deťom, hoci vôbec nechceli nikomu ublížiť. Moja skúsenosť je však taká, že deti, ktoré sú doma milé, dobré, poslušné, pomáhajúce a rodičmi

ochraňované, sa v škole, či na ulici môžu, a často aj správajú, veľmi prekvapujúco. Čo je horšie, že ich v tom robení zla často nevedomky podporia aj vlastní rodičia negatívnymi výrokmi o učiteľoch, či iných ľuďoch. Deti potom túto rodičovskú podporu v škole, či na ulici deklarujú znevažovaním iných a „nezriedka veľmi vážnym porušovaním“ nielen školského poriadku, ale aj základnej slušnosti voči každej autorite. Žiaľ, takéto zlo, ktoré je podporované výchovou rodičov, sa v období adolescencie často obráti voči nim samým. Nezriedka sa stretávam s tým, že rodičia povedia deťom, že učiteľ je buď slabý, zlý alebo blbý, alebo je predmet blbý a nikoho tieto vedomosti, podľa nich, nezaujímajú. Žiaľ, potom deti zneužívajú takúto rodičovskú priazeň na neučenie sa a chcené, úmyselné zlo. Deti vycítia, na čom rodičom záleží a na čom nie a prispôsobujú svoje výroky a činy tak, aby to bolo pre ne výhodné. Typické detské výroky v škole, či doma sú napríklad: -vieš mama, ale polovička triedy mala päťku a ja som mal len štvorku..., - to je učiteľ na vine, že nevie vysvetľovať, - to len on nám dáva zápisy a my nič nerobíme, - aj ostatní robili zle, - ja som bol len pri nich, - už som za bránou školy,

už si môžem robiť čo chcem, - prečo zasa ja, nemôže on? - koho to zaujíma, poďme na počítače, - vy pozeráte len na mňa, - vy mi nemáte čo brať cigarety (pirátov), keď mi ich v obchode predali (rodičia dovoľia), - prečo by som sa nemohol najesť na hodine, keď som hladný, - nemôžem umyť riad, mám sa veľa učiť, - nemáme nič na úlohu, prečo by som nemohol byť (4 hodiny) pri televízori (počítači), - ja tu nebudem sluhom, - druhých pustia..., len ty ma nepustíš, - druhí majú... len ja nemám, - druhí to môžu pozeráť, len ja nie, - druhí môžu ísť na diskotéku, len ja nie, - prečo mám ísť do kostola, keď - ja mám učiť, dávajú film, vy tam nejdete, nie je prikázaný sviatok, budú na mňa všetky babky pozeráť a ohovárať ma, sa nudím (zabávajú ma)..., - nemôžem ísť do školy, lebo... mi je zle, bolí ma brucho, je mi na vracanie (po písomke zázračne všetko prejde), - ty tomu nerozumieš, ty si žil v inom tisícročí...

To sú také krásne vydierania, ktoré majú deti overené, že občas fungujú, lebo my dospelí sme ješitní a nechceme byť inde než iní. Je zvláštne, ako s nami deti manipulujú a ako im to dovoľíme. Alebo si povieme: „To nie sme my, to sa nás netýka.“ Nevidíme,

dokiaľ deti nenadobudnú dost veľkú moc, aby znevažovanie, ktoré sme ich naučili, použili proti nám. Keď sa dobre zamyslíme, myslím, že naši rodičia nám nedovolili ani polovicu z toho, čo dovolíme deťom my. Žiaľ, na škodu nám aj im. Vnímam to tak, že po revolúcii nastala určitá anarchia. V rodinách boli hádky a nikto si nikoho nevážil. Bolo počuť znevažovanie od starých rodičov až po prezidenta. Tento nepokoj sa veľmi negatívne premietol do výchovy detí. Preto možno mnohé deti znevažujú každú autoritu.

Našťastie, nie všetky deti sú takéto. Našťastie, je ešte dost detí, ktoré sú skutočnou nádejou. Tých, ktoré si vážia hodnoty, nežijú len vo svete vulgarizmu a (hoci len slovného) násilia a agresivity. Myslím, že všetko závisí od obnovy rodín. Rodiny by viac, než kedykoľvek predtým, mali začať ozdravovaciu kúru vo svojom vnútri. Nie v prvom rade u susedov, ale doma. Rozkúriť znovu krb úcty k hodnotám, ľuďom, posvätným veciam. Celkový úpadok spoločnosti vnímam ako úpadok zapríčinený úpadkom viery, nábožnosti, úcty k múdrosti, kultúre a vzdelaniu. Tento úpadok však pochádza z nedostatku času pre tieto hodnoty.

Asi by sme si mali nájsť čas a priestor pre tieto veci, ktoré sú schopné znovu vybudovať v nás dobré a zdravé vzťahy. Dieťa počúva a miluje toho, kto mu venuje čas. Venujme čas najviac svojim deťom a privedme ich tam, kde sa majú šancu naučiť hodnotám, aby sa stali skutočným prameňom lásky. Možno by si mali v tom rodiny navzájom pomáhať. Nie vzájomným znevažovaním a osočovaním, ale ak už nie pomocou, aspoň dobroprajnosťou a podporou všetkého dobrého. Komunikácia medzi ľuďmi by nemala rozdeľovať, ale spájať.

Gabriela Spustová
ilustračné foto: Peter Spusta

Podnety z tlače

Eudia túžia po sebazpoznaní – svedčí o tom aj ich spontánny záujem o horoskopy a veštby – ale ako si majú určiť vlastné hranice?

Radi zo seba spoznáваме to, čo môže ulahodiť našej predstave. A to, čo sa nehodí do ideálneho obrazu seba samého, spoznáваме neochotne alebo vôbec nie. Napríklad taký alkoholik si hovorí – áno, vypijem si ako všetci, ale ja predsa nie som nijaký alkoholik! Neprijme pravdu o sebe, alebo ju je všelijako zastrie. Spomínam si na tragikomickú príhodu, keď sme sa zhovárali s vrahom, ktorý povedal: „Stalo sa mi, že som zabil, ale ja predsa nie som nijaký vrah!“

Akých pacientov máte viac – tých, čo sa nadhodnocujú alebo tých druhých?

Rozhodne je viac tých, čo sa prikrášľujú.

Dokážete odlišiť pocit viny vychádzajúci zo spoločenského zdroja od pocitu, ktorý pramení z psychologickéj štruktúry pacienta, jeho superega?

Najnebezpečnejšia vina nevychádza z psychologicky zrozumiteľných okolností, ale priamo z biolo-

gického substrátu. Je to vina bez toho, aby som konkrétne vedel, z čoho som vinovatý, a je biologicky podmienená. Taký pacient už iba hľadá odôvodnenie na tento svoj sklúčujúci pocit. Či to hlbkovo súvisí s jeho superegom („nad ja“ -naučené správanie prijaté z prostredia a kultúry – poznámka redakcie), je otvorený problém. Jedni si myslia, že je to tak, ale iní, že je to podmienené fyziologicky. Takáto vina je jeden z najmučivejších stavov, aký človek prežíva.

Existuje názor, že človek je v podstate hlboko relióznny tvor a aj ateisti sú vo svojom vnútri veriaci. Myslíte si to aj vy?

V psychickom aparáte človeka je toho veľa, čo sme pravdepodobne zdedili z hlbokkej minulosti a každý z nás disponuje akousi „magickou pohotovosťou“. Aj celkom racionálny ateista ako narodeninový vinš povie: „Prajem ti veľa zdravia!“. Čo to je - prajem ti – na koho sa odvoláva, ak neexistuje Boh? Takže aj takýto človek sa prezradí, že v sebe nosí vieru v čosi magické.

*Sme, 19.5.2007, str. 34 – 35
rozhovor s Ivanom Žuchom,
psychiatrom.
Rozhovor viedla Tina Čorná*

Apoštolát modlitby na mesiac jún:

- **Všeobecný:** Aby Boh ochraňoval námorníkov a všetkých, čo cestujú po mori.
- **Misijný:** Aby Cirkev v severnej Afrike svojou prítomnosťou a skutkami bola svedkom Božej lásky voči každému jednotlivcovi a všetkým národom.
- **Úmysel KBS:** Aby nás Duch Svätý, božská osoba Najsvätejšej Trojice, posilňoval vo viere, nádeji, láske a jednote.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

máj v našej farnosti

Zosnulí:

+ 2.5., Stanislav Martišovič, Suchá, 53.r.

Pokrstení:

*17. 7.1992, Kristína Orichelová, Trnava

* 7. 7.1981, Marián Stano, Trnava

*26. 7.1985, Anna Sviateková, Trnava

Výročia, významné cirkevné akcie

3.6.

výročie smrti bl. pápeža Jána XXIII
(1963)

9.6.

výročie smrti biskupa Mons. Róberta
Pobožného (1972) Rožňava

12.6.

biskupská vysviacka Mons. Ján Sokol,
arcibiskup, metropolita (1988),
Bratislava – Trnava

19.6.

výročie smrti arcibiskupa Mons.
Eduarda Nécseyiho (1968) Nitra

24.6.

narodenie sv. Jána Krstiteľa hlavného
patrona arcidiecézy Bratislava – Trnava

29.6.

zbierka „Halier svätého Petra“

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na jún

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda;

17.00 - Zvončín - štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. júna – 1. piatok v mesiaci

7.30 - Zvončín 18.00 - Suchá

2. júna – 1. sobota v mesiaci

7.30 - Suchá

3. júna – Najsvätejšia Trojica,

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

7. júna – Najsvätejšie Kristovo telo a krv

18.00 – Suchá, v stredu, platná na sviatok

7.30 - Zvončín;

17.00 - Košolná; 18.00 - Suchá

10. júna – 10. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

15. júna – Najsvätejšie Srdce Ježišovo

18.00 - Suchá

17. júna – 11. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

24. júna – 12. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

29. júna – Peter a Pavol, apoštoli

18.00 – Suchá, vo štvrtok, platná na sviatok

7.30 - Košolná;

17.00 - Zvončín; 18.00 - Suchá

Jún 2007

Obdobie cez rok

Pi 1 Justín, mučeník

So 2 Marcelín a Peter, mučeníci

Ne 3 Najsvätejšia Trojica

Po 4 Kvirín, biskup, mučeník

Ut 5 Bonifác, biskup, mučeník

St 6 Norbert, biskup

Št 7 Najsvätejšie Kristovo telo a krv

Pi 8 Medard, biskup

So 9 Efrém, diakon, učiteľ Cirkvi

Ne 10 10. nedeľa v cezročnom období

Po 11 Barnabáš, apoštol

Ut 12 Gašpar Bertoni, kňaz

St 13 Anton Paduánsky, kňaz, uč. Cirkvi

Št 14 Elizej

Pi 15 Najsvätejšie Srdce Ježišovo

So 16 Nepoškvrnené Srdce Panny Márie

Ne 17 11. nedeľa v cezročnom období

Po 18 Gregor Barbarigo, biskup

Ut 19 Romuald, opát

St 20 Margita Ebnerová, panna

Št 21 Alojz Gonzága, rehoľník

Pi 22 Paulín z Noly, biskup

So 23 Jozef Cafasso, kňaz

Ne 24 12. nedeľa v cezročnom období

Po 25 Maxim, biskup

Ut 26 Ján a Pavol, mučeníci

St 27 Cyril Alexandrijský, biskup, uč. Cirkvi

Št 28 Irenej, biskup, mučeník

Pi 29 Peter a Pavol, apoštoli

So 30 Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme